

VOINTA POPORULUI

ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 lei :: Pe jumătate an 50 lei.
Pe trei luni 25 lei.

APARE IN FIECARE DUMINECĂ
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Strada Moise Nicoară Numărul 1, etajul I.

„Fascia Națională Română” și chestia Basarabiei.

De curând între guvernul român și delegații sovietelor rusești s'au urmat convorbiri pentru reluarea legăturilor de bună vecinătate între țara noastră și Rusia. Cu scopul de a feri aceste convorbiri de orice înrăurire, s'a hotărât ca ele să fie ținute într-o țară neutrală, adică într-o țară care nu are interese să se amestece în treburile noastre. Astfel a fost ales orașul Viena, capitala Austriei. Se credea că, în sfârșit, se va ajunge la o înțelegere cu Rușii.

Dar s'a înșelat toată lumea, care nu cunoaște firea rusească.

La cea dintâi întâlnire a delegaților români cu rușii, acești din urmă au venit îndată cu chestia *Basarabiei*, declarând că sovietele rusești nerecunoscând incorporarea ei la România, propun, ei, Rușii, un plebiscit, adică o votare a întregului popor, pentru a hotărî unde și cui să aparțină Basarabia.

Delegații români au respins în modul cel mai hotărât această propunere, spunând că *Basarabia s'a unit* — cea dintâi între provinciile românești — de bunăvoie cu Patria-mamă, printr'un vot al Sfatului Țării, atunci, când acesta, de fapt, a fost singurul reprezentant chemat să vorbească și să-și spună cuvântul său hotărîtor

asupra soartei acestei provincii. Afară de aceasta, *Basarabia a fost totdeauna românească, a fost a noastră, dar ea ni-a fost răpită cu viclenie.*

În urma acestor declarații, firul convorbirilor s'a rupt și, astfel, legăturile de bună vecinătate între țara noastră și Rusia de-ocamdată nu pot fi reluate.

Pentru a-și arăta voința curată și pentru a-și spune părerea față de cererea rusească, *întreagă Basarabia s'a ridicat ca un singur om; întreg poporul, mic și mare, Români și neromâni întrunindu-se în adunări strălucite declară din nou și în mod sărbătoresc voința de a rămâne pururea loială cu trunchiul neamului românesc și nedespărțit de către Patria-mamă.*

Adunări de acestea se țin și în alte părți ale țării.

Fascia Națională Română, — care este cea mai curată expresiune (înfățișare)

a voinței neamului românesc, întrucât programul său nu isvorește din mintea noastră, ci el este dictat (poruncit) din bătăile inimei milioanei de Români, cari vor să se vadă singuri stăpâni ai acestei țări, apucate pe mâinile politicianilor gheșeftari, jidoviți și înstreinați sufletește, — azi, zic, ea își spune cuvântul ei respicat prin această gazetă:

Basarabia ne-a fost răpită (furată) de Ruși în înțelegere cu Austria, care la rândul ei ne fură Bucovina și avea de gând să-și mai încolțească dinții veninoși în corpul nostru. Austria privea cu teamă viitorul, care avea să aducă unirea noastră, a tuturor Românilor și de aceea ea și-a dat învoirea la răpirea în două rânduri a Basarabiei românești.

Prin urmare, azi, toată suflarea românească trebuie să ridice un uriaș val de protestare, în unire cu voința și hotărîrea populației Basarabiei împotriva lăcomiei și a cererii nedrepte a bandiților de peste Nistru. *Fascia Națională Română* nu numai că își unește glasul ei cu acela al fraților Basarabeni, ci am hotărât să dăm acestei protestări o formă mai hotărâtă și o putere mai mare: într-o mare adunare populară pe care o vom ține în orașul Timișoara (Banat), la care vom invita să ia parte toată lumea românească, fără deosebire de credințe politice, vom protesta în modul cel mai sărbăto-

BASARABIEI.

Și ceasuri grele — acasă am avut
Că noi știm inima cât ne-a durut;
Dar când veni vrăjmasul ticălos
Să 'mplănte 'n noi cuțitul pân' la os
Căzu în umbră-o clipă steagul țării
Cu munții 'nalți de la apusul zării.
Atunci întins-ai brațele la cer
Ca să-ți arăți voința ta de fier.
Din Nistru, pân' la Mare, pân' la Prut
Aceaș năzuință ai avut:
Să te unești pe veci cu frații tăi,
Uitându-te în ochii de călăi
Zăvoare de robie ai sfărmat,
Că toate clopotele au sunat
Din vârf de dealuri până jos în vale
Vestind în larguri ziua nunții tale.
O, Basarabie, nu te 'ngrozi
Că peste Nistru în fiecare zi
Auzi furtuni de patimi vânturate.
Acele lăcomii neînfrânate
Să știi, o scumpă, Basarabie:
Prin foc vor trece și prin sabie.

Volbură Poiană

Despre Caterina Varga.

— Sfârșit. —

Astfel s'a întipărit întâia oară figura și numele Caterinei Varga, în inima mea de copil.

Am mai auzit povestind despre ea pe o doamnă, din nobilimea ungurească, văduva căpitanului Holaky, ucis în revoluție! Cât a fost de bună, înțeleaptă și cât a stăruit pentru binele poporului. Ca să împiedice dezastul revoluției, s'a dus de mai multe ori la Viena, să ceară guvernului drepturi, libertate pentru popor...

Un Moș bătrân intră odată în curtea noastră, cu călușul lui încărcat de ciubere și putinele... Sărută mâna mamei — după târguială — și-i zise: „Să trăiești, că semeni cu „doamna noastră!”

— Da' cine-i doamna voastră?

— Ehe, a fost! S'a abătut odată și pe la noi norocul... Da' s'a dus!...

Apoi foarte mirat:

— Da' n'ai auzit de Doamna noastră? Doamna Catalina?... Oare o mai fi trăind?... Ori că au omorât-o și pe ea?!...

Apoi după un sfert de veac, am regăsit aci în București într-o istorie, nu-mi aduc aminte în care, o scurtă notiță despre Caterina Varga,

„pregătirea revoluției din Munții Apuseni,” martiriul și captivarea ei.

Am tresărit ca arsă de un foc ce mi-a răscolțit inima cu toate amintirile copilăriei.

O adevărată martiră a luptei pentru desrobirea neamului nostru!

Ce strălucită figură pentru o dramă istorică!

Mi-s'a spus că Iosif Sterca Suluț, f. președinte al „Asociațiunei” din Transilvania, a scris mult despre Caterina Varga, și că să-i cer lui note. L'am vizitat în Sibiu, și l'am găsit deja bolnav, pe marele român. Cărți nu mai avea decât un singur volum, al IV-lea din „Memoriile” lui. N'am găsit aci tot ce ași fi dorit, dar totuși destul ca să mă întărească în credința că această legendară femeie n'a fost o „aventurieră instigatoare” după cum dușmanii ei o calomniaseră lui Șaguna, ci a fost o martiră eroică și sfântă, care s'a jertfit pentru luminarea și mântuirea poporului nostru, și e vrednică de-a fi însemnată cu cinste în istoria luptelor noastre agrare și naționale.

Am scris martiriul ei, — și am prezentat-o în dramă, așa dupăcum mi-a răsărit adevărul din amintirea spuselor cu graiul viu și din notele și cercetările istorice pe cari le-am făcut mai târziu asupra ei.

Prețul unui exemplar 2 Lei.

rese împotriva obrăzniciei bolșevicilor ruși. Totodată, vom declara, prin glasul vorbitorilor noștri, că soldații mării și tot mai puternicii armate fasciste sunt gata să apere cu piepturile și sângele lor orice palmă de pământ a gleei strămoșești.

Vrem să se știe că: *va mușca din iarbă ori-cine ar îndrăzni să ne calce hotarul, sau să facă turburare înăuntrul țării noastre.*

Acesta este cuvântul său pe care F. N. R. îl trimite prin această gazetă tuturor soldaților ei viteji și spre lămurirea generală.

Iar fraților Basarabeni „Fascia Națională Română” le întinde o frățescă stângere de mână și o caldă îmbrățișare din prilejul celui de al 6-lea an de la unire și face o sărbătorească declarație de solidarizare în lupta pentru apărarea gleei străbune.

Fascia Națională Română.

Izbânda fasciștilor italieni în alegerile pentru parlament.

— Dela corespondențial nostru. —

Roma, 7 Aprilie. — Rezultatul alegerilor din Italia a dat un foarte mare număr de mandate listei naționale fasciste, care a întrunit 64 la sută din totalitatea voturilor date. Lista fascistă a întrunit — până azi — 1 milion 437 mii 252 voturi, față de 823 mii 810 voturi cât au primit toate celelalte partide laolaltă și anume: popularii 242 mii 937 voturi, socialiștii unitari 168 mii 642 v., socialiștii maximaliști 130 mii 55 v., comuniștii 87 mii 381 v. și republicanii 39 mii 610 voturi.

Di Mussolini, care a introdus ordinea și disciplina în țara sa, care a mântuit Italia din ghiarele anarhiei și a bolșevismului, are încrederea poporului, care nu mai vede alte putințe politice.

Apoi, primul ministru italian a avut darul să prezinte Italiei nu o listă curat fascistă, ci o listă cu nume de eroi și mutilați în război, o listă în care cele mai însemnate nume ale Italiei stau cu onoare în frunte. În afară de bătrânul Giolitti, care s'a răzvrătit, mai toți oamenii mari ai războiului sunt pe listele fasciste: De Nicola, Orlando, Salandra, etc.

Cor.

Pot să fie discutate amănuntele, partea romantică a dramei, florile naturale sau artificiale cu ce am împodobit subiectul, fondul însă e cel mai curat și sfânt adevăr.

Și dacă Francezii — după sute de ani — au ridicat monument Janei d'Arc, de ce n'am putea și noi ridica vâlul ignorării și al nesimțirii de pe mândra figură a unei martire naționale, urgisită pe nedrept?

De ce să nu îndrăznim a spune că și marele Șaguna a făcut în viața lui, plină de fapte mari — o singură greșală, atunci când indus în eroare asupra acțiunii binefăcătoare a Caterinei Varga, a dat-o pe mâna acelor cari aveau interes de uciderea ei.

*

Și dușmanii ei de odinioară vin să recunoască virtuțile ei.

Duceți-vă, cei cari vă mai îndoiiți, între Munții-Apuseni, la Buciumani, unde a trăit, șapte ani într-o colibă săracă, această femeie care a fost în adevăr o mare proprietară bogată și unde veți mai găsi câte un moșneag care să-și mai aducă aminte de minunatul ei apostolat de „cum se ducea călare pe calul ei alb din sat în sat, și-i sfătuia, îi îmbărbăta, îi ajuta și-i

Incălzim șerpi veninoși!

Studentii „rumuni” și români în străinătate.

Paris, luna Martie c.

Din puțina experiență, m'am convins, că mentalitatea (felul de gândire) omeniei după război e cu totul alta, decât înainte. În țara noastră, mai ales, acest lucru e împede ca lumina soarelui. La noi, aproape toți uzează (se folosesc) de toate mijloacele spre a-și ajunge un scop egoist (din care numai el singur câștigă) și materialist și uită cu totul datoria față de societate, și în primul rând, față de Patrie.

O spun aceasta în comparația ce o fac cu ceea ce văd în această țară (Franța) și la acest popor (francez), pentru care am o deosebită admirație și laudă.

Francezul cât și soția lui muncesc din greu (la ei nu există Duminică) — și aceasta o fac în mod conștient — ca să se refacă și să ajungă la acel grad de progres (înaintare), la care au fost împedecați delungul război. Toți se agită și reacționează (răspund protestând) imediat pentru orice chestie de dreptate și pentru orice i-ar împedeca în eforturile (opintirile) ce le fac.

La noi încă am putea vedea acest lucru, Românul fiind destul de capabil, dar ceea ce ne împiedecă este: *elementele străine de gândul și de sufletul țării noastre* și cari nu fac altceva, atunci când interesul lor se isbește de conștiința nepătată a Românului, de cât *ne corup* (mituesc) *cu bani*. Și, streinul reușește fiindcă profită de momentele de slăbiciune ale deselor situații (stări), în cari se găsesc unii dintre Românii buni.

După câte-am văzut și am putut constata, pot să afirm (să declar) oricând și oricui, elementul cel mai corupător nu este altul decât: *Evreul (jidovul) murdar, periculos nu numai nouă Românilor, ci și omeniei întregi.*

Aici există (este) o „Societate a studenților români”, care are vre-o 500 mem-

bri înscriși. Majoritatea din cei înscriși sunt Evrei și cari acum o lună de zile dețineau în comitet mai mult de jumătate din locuri. Toți aceștia nu urmăresc decât interesul personal.

Am asistat la câteva ședințe ale societății, ședințe scandaloase, la cari au luat cuvântul numai ovrei și pentru chestii (lucruri) de ajutor bănesc, pe care pretind că sunt îndreptățiți să-l ia în numele țării, pe care ei o critică și o acuză în tot felul.

Vă dau un caz tipic de propaganda făcută de Ovrei printre Francezi. Aceste cazuri, azi izolate, mai târziu pot fi generalizate.

Intr-o zi un coleg de facultate, francez, interesându-se de țara noastră mă întrebă dacă este adevărat că *majoritatea (partea covârșitoare) a populației României o formează Ovreii — 90 la sută — și, că în urmăre, Românii nu numai că formează minoritatea, dar aproape nu contează* (nu vin socotiți, băgați în seamă) în România, deoarece — spunea francezul — *după Ovrei vin Ungurii, Nemții, Rușii Bulgării și-apoi... Români!*

Firește, eu i-am spus adevărul — denaturat (falșificat) de studenții ovrei, — dar totodată i-am declarat francezului, că pentru mine el dovedește a fi lipsit de noțiuni (cunoștinți) elementare și că ei, studenții francezi, prea trăesc într'un orgoliu exagerat, ignorând (privind de sus) țările mai mici, mai îndepărtate, foste aliate eri și astăzi.

Iată cum acest singur caz dovedește „bunele” intențiuni de cetățeni români a Ovreilor noștri.

*

Iar în vreme ce studenții ovrei își bat joc de țara ai căror cetățeni sunt, studenții Români se dușmănesc între ei și se critică. Și câte s'ar putea face și ar trebui să se facă, dacă ar fi o unire între ei și dacă ar fi cineva, care să-i inspire și să-i readucă la realitate.

Dar în haosul (turburarea) care există, nu știu cine și-ar lua aceasta grea și delicată (gingașe) misiune (chemare). — P.

Vorbe înțelepte

Mai presus decât viața, sunt cinstea și datoria. Tiberius Grachus.

*

Ai curaj, ești fericit; nu cunoști această virtute cardinală, ești omul cel mai vrednic de compătimire. Safta.

*

Dupăcum este vinovat cel care a prins năpârca sub picior și nu-i zdrobește capul; tot astfel este și acela care s'arată iertător față de mișei. N. Zaharia

*

Înainte de a admira înălțimea cuiva, caută-i bine baza. Oct. Isac.

*

Din ce strălucirea este mai mare, cu atât trăsnetul este mai aproape. Oct. Isac.

*

Stupiditate înseamnă a ști ceea ce este bine și totuș face ceea ce este rău.

Charles Richet

V. A.

vindeca de boli pe sărmanii Români copleșiți de nevoi! Femeile și copiii o iubeau mult și bătrânii se închinau ei și o ascultau ca pe o zeiță”.

Și credeți-mă, poporul nu-și dă inima cui n'o merită.

Reabilitatea e o sfântă înaltă datorie umană. C. H.

Gerul.

A 'nceput de eri să cadă;
Înălbind întinsul țării,
Fulgii de zăpadă,
În amurgul serii.

Dimineața-i mare neaună,
Toată noaptea a căzut!
Ger, în loc de rouă,
Peste sat s'a așternut.

În căsuțele ascunse
Gerul s'a adăpostit,
Și în multe, neajunse,
Iarna lat'o a sosit.

Procesul studenților români.

Măsurile polițienești. — Ascultarea acuzațiilor și a martorilor. — Acuzarea. — Apărarea. — Sentința de mântuire.

— *Dela corespondentul nostru.* —

În ziua de 29 Martie c. au fost duși în fața Curții cu jurați de pe lângă tribunalul din București studenții I. Moța, C. Z. Codreanu, T. I. Popescu, C. Georgescu, I. Cârneață și R. Mironovici, învinuți de „ațâțare la războiul civil între Români și Jidani” și de „omorări planuite împotriva unor miniștri și a unor jidani”.

În București s'au luat foarte înalte și aspre măsuri de ordine. Pe străzile ce duc spre Tribunal foarte multă lume, studenți și alții, în așteptarea sentinței.

Acuzații răspund în mod hotărât și limpede declarând că în lupta pentru izbânda cauzei românești ei au jurat să aducă orice jertfe li-s'ar cere.

Miscarea studențească n'a isbutit — spun ei — din cauza puterii jidovești în țară și din cauza banilor jidovești, cari au putut cumpăra suflete ca bunăoară a studentului Vernichescu care a trădat pe colegii săi.

Studentul Moța istorisește cursa pe care a pus-o și în care a căzut Vernichescu, pe care dsa a încercat să-l omoare ca pe trădătorul cauzei.

După ascultarea martorilor (C. Antoneanu dș. El. Irinoiu, pr. I. Moța tatăl studentului Moța) urmează acuzarea procurorului Racoviceanu. Procurorul continuă să cetească hârtii din dosarul afacerii Vernichescu, ceea ce dă naștere la energice protestări din partea apărătorilor, cari amenință să se retragă din sală, dacă președintele nu va opri cetirea acestor hârtii streine de cauza care se desbate acum.

Procurorul califică faptele studenților de „crime” asemănându-le cu acea a jidanului Max Goldstein (care, se știe, omori în Senatul român pe episcopul Radu și pe alții), și cere pedepsirea vinovaților.

Apărarea.

D. președinte Davidoglu, dă cuvântul apărătorilor. Cel dintâi vorbește d. profesor dr. Paulescu, care spune în numele profesorilor universitari dela toate cele 4 universități, a dlui Cuza și a dsale, că procesul de azi nu e numai procesul celor acuzați, ci e procesul neamului românesc împotriva unui neam străin. El se aseamănă cu procesul lui Horia, Cloșca și Crișan pentru desrobirea neamului de jugul unguresc și cu lupta lui Tudor Vladimirescu împotriva Grecilor.

Achitarea (mântuirea) pe care dte, dl or jurați, o veți pronunța, va însemna epoca de renaștere a neamului românesc, iar dacă îi veți condamna, va însemna trista robie a neamului nostru.

D. P. Iliescu ...Afară de aceste ziduri zeci de mii de oameni, pot spune întreaga suflare românească — este alături și împreună cu studenții — așteaptă sentința dvtre de mântuire pe care sunt convins că o veți da, fiindcă așa vă dictează conștiința dvstre cinstită și liberă de români.

În fața desnădejdiei în care au fost aduși studenții prin zădărnicierea biruinței luptei lor, așa de îndreptățite, tinerii aceștia au luat hotărâri foarte energice de mântuire, fiindcă jidanii cu banii lor au corupt tot ce au putut ca să-și ajungă scopul de a face din Țara românească Palestina Europei. Vom vedea dincolo de aceste ziduri, dacă nu veți mântui pe studenți, hădoasa figură a ludei rânjind de bucurie, că noi cre-

știnii ne-am osândit fiii cei mai buni, cari n'au altă vină, decât aceea de a fi apărat cu prețul vieții lor dreptul și viața națională a neamului nostru.

Apoi adresându-se studenților, d. dr. Iliescu spune: Bravilor, fruntea voastră e senină ca a martirilor, fiindcă martiri sunteți. Fraților, sus inimile, ale noastre sunt cu voi.

Voi m'ați învățat pe mine, care nu făceam deosebire între creștini și necreștini, să-mi deschid ochii asupra primejdiei în care se află neamul nostru. Mi-ați dat o lecție, vă mulțumesc. (Intreg publicul din sală lacrimăază).

(Sfârșitul în nrul viitor.)

Italia de azi și România viitoare.

Conferința de încheiere pe care redactorul nostru d. Constantin Savu, a ținut-o la Roma (Italia) în ziua de 2 Martie a. c.

— Urmare —

Sângele nostru a întărit prietenia și frățietatea noastră.

Domnilor! Poporul român, foștii legionari români cari luptară alături de fiii Italiei și cari cu sângele lor întăriră, împuternicind tot mai mult legăturile de adevărată prietenie și frățietate între acele două popoare latine, precum și tinerimea noastră, cu toții am sărbătorit din toată inima biruința renașterii voastre spirituale și morale.

Iar dacă cu toate acestea în unele gazete tipărite în românește găsiți păreri neprielnice și critice nedrepte despre mișcarea voastră națională, eu pot să vă dau asigurarea că atari glasuri sunt inspirate de străini și de finanța care urmărește interese străine (contrare) țării noastre.

Însă poporul român, însuflețit de cea mai curată afecțiune (dragoste) pentru națiunea voastră, desaproabă și blamează atari glasuri, și totodată mă împuternicește să prezint poporului italian întreaga sa admirație și bucuria pentru biruința ce ați câștigat.

Scurt istoric al obârșiei neamului românesc.

Domnilor! Înainte de toate voi face un scurt istoric despre obârșia poporului român și despre unitatea lui națională înfăptuită cu multe jertfe și suferinți. Voi arăta, dl or, că noul Stat român este o urmare firească a unei evoluțiuni (desvoltări) istorice. În urmare, problema situațiunei istorice a poporului român, a misiunei sale și desvoltării lui în viitor, precum și marile interese de ordin (din punct de vedere) politic, cultural, economic și industrial, cum și legăturile de rassă (neam) și de sânge cari unesc și cari tot mai strâns trebuie să unească, națiunile noastre surori, cred că vă interesează și pe dvoastră Italienii.

Dacia veche.

Domnilor! Șesul și coastele ținutului cuprins între râul Tisia (Tisa), Ister (Dunărea) și Thiarantos (Nistrul) erau locuite de Schiți, iar munții de Agatirși.

În veacul al IV-lea înainte de nașterea lui Christos, două popoare de viță tragică, din acelaș neam și având aceeaș limbă, Dacii și Geții cari veniseră din partea de miază-zi a Dunării și din Albania au cucerit (au supus cu puterea armelor) ținutul dintre Carpați și Tisa, și s'au așezat acolo unindu-se.

În anul 86 după nașterea lui Cristos, regele Decebal intră (trecu) în ținutul Romanilor și bătu pe legatul (încredințatul, locțiitorul) lui Domițian.

Deși fu bătut la rândul său, a izbutit să încheie, în anul 90 după nașterea lui Cr., o pace nefericită pentru Romani, cari se obligară să-i plătească un tribut (dajdie) anual, din cauză că tot atunci se răsculară Quazii și Marco-manii.

Cu toate acestea, Decebal continuă pregătirile sale militare contra Romei și atunci împăratul Traian, voind să prevină (preîntâmpine, înfrunte) atacul, a hotărât să le declare războiu și invadă Dacia.

După două războaie lungi, la 107 după Cr., aceasta (Dacia) a fost întreagă ocupată și populația subjucată. În memoria invingerii a fost înălțată în Roma o columnă (stâlp mare) cu istoria războiului săpată pe ea, care e admirată și astăzi.

Incepu apoi pentru Dacia o vreme de mai mare strălucire și înaintare. Latinizată repede prin numeroase colonizări cu Latini, în mare parte veterani (soldați bătrâni cari au fost multă vreme sub steag) și soldați din glorioasa armată romană (afară de Spaniolii, Galii și Tracii cari erau romanizați), în mai puțin de un veac ea a devenit așa de avută și civilizată încât și-a câștigat numele de *Dacia Felix* (Dacia fericită). Administrația înțeleaptă și prevăzătoare a Romanilor a lăsat urme nesterse în noua colonie; a construit poduri, șosele, opere militare, monumente neperitoare ale strălucirii latine. Pământul ei foarte roditor, lucrat de coloniștii romani a dat împărăției roade bogate, și din munți se scoteau metale prețioase și fer. (Va urma).

Aniversarea Unirii Basarabiei în Arad.

Slujba dzeiască. — Vorbirile părintelui Gheorghe Crăciun și gen. Manu. — Manifestația studenților. — La redacția „Voința Poporului”. — Vorbirea dlui redactor C. Savu.

Cea de a 6-a aniversare a unirii Basarabiei a fost sărbătorită — în ziua de 9 Aprilie crt. — în întreagă țară.

În această zi, Aradul a fost întreg împodobit cu drapele naționale, străzile pline de lume, între cari Români, grăbiau spre biserică, unde s'a slujit o strălucită slujbă dzeiască și la care au fost de față toate autoritățile.

O companie de onoare din Roșiori cu muzica militară a Reg. 93 a dat onorurile.

În biserică, preotul Crăciun a rostit o avântă vorbire despre drepturile istorice ale neamului românesc asupra Basarabiei și a avut cuvinte de o puternică expresiune (înfățișare) a simțământului național, care azi, mai mult de cât oricând, trebuie să ne conducă în toate acțiunile vieții noastre politice și de stat.

D. gen. Manu, a rostit o însuflețită vorbire soldaților, punându-le în vedere datoria sfântă de a fi gata să apere cu brațele și sângele lor glia țării mărită în baza dreptului nostru istoric și cu jertfele mari de sânge ale întregului nostru neam românesc.

După masă muzica militară a delectat publicul dela orele 5 la 7.

Seara pe la orele 7, un mare număr de studenți și studențe dela institutele noastre de învățământ — Liceele „Moise Nicoară”, „Elena Ghiba Birta”, „Școala comercială”, „Școala de arte și meserii”, — cu drapelul național în frunte au parcurs principalele străzi ale orașului, cântând cântări patriotice, manifestând pentru Basarabia și împotriva jidanilor.

Pe la orele 8, seara, grupul acesta, tot mai numeros, a făcut o însuflețită manifestație în fața redacției ziarului nostru „Voința Poporului”, și ovaționând pe dnii Dr. D. Benea, C. Savu, Gh. Tismănariu (Timișoara), V. Spătaru (București), conducătorii mișcării național fasciste de aci, cari se găseau lucrând în localul redacției.

După o înflăcărată vorbire rostită de către redactorul nostru d. Const. Savu, pe care mul-

ținea a primit-o cu aplauze prelungite și urale, corurile studenților — două — au cântat admirabile cântări naționale.

Manifestația aceasta s'a sfârșit, fără incidente, pe la orele 9 și jum. seara.

În nr. viitor vom scrie mai pe larg.

In Catedrala din Arad

se rostesc de-un timp încoace frumoase cuvântări bisericești și naționale, dar lucru dureros, că aceste cuvântări sunt ascultate de prea puțini credincioși. Dar și mai dureros este că, tocmai creștinii cari ar trebui să audă aceste predici pline de învățături menite să deștepte simțul religios și național și în păgâni, nu cercetează biserica, doar numai la Sf. Paști și ziua alegerilor sinodale, încolo își au afacerile lor, ori timpul lor pentru repaos, pe care nu-l pot jertfi petrecându-l în biserică. Din cauza aceasta cuvintele înțelepte ale prea bunilor și cinstiților părinți sufletești, sună în pustiu.

Noi am face propunerea să se țină conferințe de felul acesta și la șezătorile dela Palatul Cultural, dar numai în cazul dacă prin faptul acesta nu se vor speria prea bunii noștri Românași, căci s'ar putea întâmpla să nu mai vină nici la Palatul Cultural, — precum nu vin la Sf. biserică, — considerând un fel de persecuții contra *Eului* lor orice învățătură sinceră, isvorită din inima iubitoare de biserică, neam și patrie a unui om, de sigur mai moral și mai bun Român decât ei.

Alegerea de deputat dela Bocșa-montană se va face în zilele de 11 și 12 Mai 1924. Fascia Națională Română intră — cum am spus — în această luptă electorală cu un candidat al său, care, suntem siguri, va mulțumi așteptările camarasilor și a alegătorilor.

Știri mărunte.

— La Ploiești a murit cunoscutul literat și fost în mai multe rânduri deputat de Prahova, Gh. Becescu-Silvan, fiind înmormântat la mănăstirea Cheia.

— La Chișinău (Basarabia) a fost arestat un curier (trimis) bolșevic sosit dela Viena cu multe proclamațiuni, broșuri bolșevice și planul așezării trupelor noastre în Basarabia. S'au făcut multe arestări în Chișinău și în alte orașe basarabene.

— Un mare număr de studenți au pătruns la Fundațiunea Carol I, unde jidanul Aristide Blanck ținea o conferință despre „problema valutară”. Studenții au spart lampa electrică de pe tribună, au sfâșiat harta (mapa) și au răsturnat tabla pe care scria conferențiarul. D. Blank a scăpat într-o sală de alături, apoi între hui-dueliile studenților s'a îndepărtat repede cu automobilul, care-l aștepta la scară. Mai târziu studenții au făcut mari manifestații pe străzi împotriva jidanilor.

— Zilele trecute hoți până acum nedescoperiți au furat din mănăstirea Bixadului (jud. Sătmăr) podoabele icoanelor și alte lucruri scumpe, în valoare de 2 milioane lei.

— Din cauza marilor ploi din zilele din urmă apele Mureșului au crescut în mod înspăimântător, amenințând comunele de-alungul râului. Din multe părți primim știri că apele s'au revărsat acoperind sâmbăturile și făcând mari pagube. Acum a început să scadă.

— Curtea de apel (tabla) din Timișoara a aprobat cererea lui Petru Flocosu din Nădlac — care a omorât pe învățătorul Precupaș — pentru că acesta era îndrăgostit de fata sa pe care voia s'o ia în căsătorie, — lăsându-l slobod pe cauziune.

— Suntem informați că orașul Brad a fost înecat de Crișul-alb. Apa a intrat apoi și în casele oamenilor, cari până acum totdeauna au fost scutiți de această pacoste.

Știri de tot felul.

La Dumineca Tomii.

Referitor la petrecerea care se va ținea (la Dumineca Tomii, trebuie să spunem că această petrecere cu nimic nu se va deosebi de celelalte din iarna trecută. Nu se va juca acolo nici „Călușorul” nici „Bătuta” și, poate, nici un alt joc național, căci așa un program s'ar putea executa în „Honolulu” — zicea d. Dr. ... medic român în Arad, care încă face parte dintre „însufleții tineri”. Iar port național — Doamne! — acela îl poartă martirii noștri de prin Văcărești și apoi, vezi, oricum, îi mare deosebire între „domnișorii” din Arad și „criminalii” dela Văcărești. Nu pot îmbrăca aceeași haină, și de-altfel, un port național se poate îmbrăca cu orice ocaziune chiar dacă mergi la temniță însă la nici un caz nu la o petrecere românească, aranjată în Arad, ori în altă parte, de către „tinerimea de mare speranță”.

Săracii de noi! Și va fi vai de țara noastră, dacă vom avea încă multă vreme și în multe locuri o astfel de tinerime.

Rugarea noastră este: *să nu ia parte nici un Român la nici o petrecere — batjocorită — românească, dacă nu se va publica înainte programul de dans, conținând cel puțin 9—10 dansuri adevărat naționale.*

A 24-a șezătoare culturală la Arad s'a ținut la 30 Martie în fața unui public foarte numeros. După interesanta conferință despre „Liga naționalilor” ținută de distinsul profesor universitar dr. S. Pușcariu; iubitul nostru poet *Volbură Poiană* a înveselit publicul cu recitații „Amintiri din copilărie” fiind mult aplaudat. Eteleve liceului „Elena Ghiba Birta” sub conducerea distinselor profesoare H. Bogdan, au prezentat admirabile tablouri vii și foarte grațioase dansuri naționale, pentru ce publicul le-a răsplătit cu mari ovații și bogate aplauze.

— Loteria Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat, oferă publicului cel mai bun plasament. În schimbul sumei de 2 lei, costul unui bilet, oricine poate câștiga 100.000 lei. Loteria Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat oferă 5412 câștiguri în sumă globală de 500.000 lei, având câștiguri principale de 100.000 lei, 50.000 lei, 25.000 lei, 10.000 lei etc. Loteria se va trage irevocabil la 16 August 1924 în Cluj în prezența autorităților și a publicului. Câștigurile sunt garantate.

Redactor responsabil: CONSTANTIN SAVU

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 10 Mai 1924 orele 10 se va ține *licitație publică* cu oferte închise în condițiunile art. 72 și următorii din legea contabilității publice în localul Prefecturii județului Arad și a Primăriilor comunale respective, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construcție de școli în următoarele comune rurale din județul Arad: Revetiș, Susani, Almaș, Dieci, Bontest (plasa Sebiș), Chier, Arăneag, Camna, Târnova (plasa Târnova), Bărzava, Roșia, Lupești, Cuiăș, Seliște (plasa Radna), Aldești, Bârsa (plasa Ineu), Sebiș (plasa Sebiș), Covăsinț (plasa Șiria), Hălmăgel, Lestioara, Bodești, Măgulicea, Groși, Ciuciu (plasa Hălmagiu) și Otlaca (plasa Chișineu).

Devizul și condițiunile se pot vedea în orele oficiale la Serviciul de poduri și șosele din Arad și la Primăriile comunale respective.

Concurenții vor depune o garanție de 5 la sută a sumei arătate în deviz.

Arad, la 2 Aprilie 1924.

Prefectura jud. Arad.